

hver Kredses Valgere at udnævne de Mand, der foruden Valgbestyrelsens Medlemmer villes behøves til under Valghandlingen at gjøre de forefættede Tilførsler paa Valg- og Stemmelisterne".

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Udkastet i ovenstaaende Form eenstemmig vedtaget med 46 Stemmer.

Formanden: Dermed er denne Sag tilendebragt.

Den næste Sag, som staaer paa Dagsordenen, er Sagen angaaende Jordts Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet, samt en Indskrænkning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Inderster tilhuse, dateret 5te Mai 1848. Det er den første Behandling, hvortil denne Sag foretages, og jeg skal tillade mig at bemærke, at forsaavidt der her foreligger en provisorisk Forordning, vil den tillige være at betragte, som Forslag til en Lov, der skal indføre de Bestemmelser, som ere indeholdte i den provisoriske Forordning. Den ærede Ordfører vil behage at oplæse Udvalgets Betænkning.

Ordføreren (Meergaard) oplæste den af Udvalget (M. Jørgensen, Petersen, C. Meergaard) afgivne Betænkning, der er saalydende:

I Indledningen til Forordningen er forudsat, og i Forordningens §§ 1 og 2 vedholdt, som givet, at der paa hvile Land-Communerne Forpligtelse til, igjennem deres Sogneforstanderskaber, at tilvejebringe Bopæl, ikke alene for de Personer, hvis Trang til offentlig Understøttelse allerede er indtraadt og anerkendt (§ 1), men tillige til de Personer, der, uagtet de ere istand til at betale en passende Huusleie, ikke selv kunne forskaffe sig Bopæl i Kommunen (§ 2).

I Erkjendelse af denne Forudsætnings Nødvendighed kan Udvalget ikke antage, at der kan være Noget at erindre imod en Lov, der giver Forstanderskaberne den Ret, og anviser dem det Midde, hvorved det under visse givne Forhold alene er dem muligt at opfylde denne Forpligtelse. Det fremgaaer saavel af de af Indvandringsministeriet indhentede Erklæringer fra forskjellige Embedsmænd i Landet, som af Mini-

steriets Skrivelse af 1ste December f. A. (Departementstidenden Nr. 81 for 1849), at Forordningens § 2 er bleven misforstaaet, deels som om der af de Huusvilde altid kunde gjøres Fordring paa et eget Huus, skjøndt Meningen ikke er nogen anden end den, at de ved Sogneforstanderskabet skulle forhjælpes til en for dem passende Bolig, om denne end skal være i et Huus, hvori Flere have Bopæl, deels som om den udlagte Jord til Bygningers Opførelse skal betragtes som de huusføgende Personers Eiendom, skjøndt Meningen er, at Byggepladsen tilhører Kommunen, for at denne derpaa kan lade de fornødne Bopæle opføre for sin Regning. Da Udvalget imidlertid ikke kan skjønne, at Sæns Affattelse har givet saadan Anledning til disse Misforstaaelser, at det skal være fornødent at forelægge Thinget et Forslag til en forandret Redaction, ligesaa lidet som saadant skjønnes fornødent, fordi Forordningen i sin Indlednings 6te og 8de Linie, i § 1 dens 2den og 4de Linie og i 5te § dens 5te Linie bruger Ordene „Sognets og Sognet“ hvor Ordene „Fattigdistriktets og Fattigdistriktet“, da i Reglen flere Sogne ere forenede til een Fattigkommune, vilde være nøiagtigere— tillader Udvalget sig at indstille:

„At Landsstinget vedtager den provisoriske Forordning som endelig Lov.“

De Udvalget overleverede, foran ommeldte Erklæringer følge hermed tilbage.

Han bemærkede derhos:

Dette er hvad Comitæens Pluralitet har troet at burde fremsætte i dens Betænkning i Anledning af den provisoriske Lov af 5te Mai 1848. Næst at bemærke, at den samlede Comitæ har været enig i, at det, efterat denne Anordning har gjældt snart i 2 Aar, som provisorisk, og efterat de Steder i den, som have været mindre tydelige, ere forklarede ved ministerielle Resolutioner, vilde være mindre passende at tilføie eller forandre noget Væsentligt i den, skal jeg dog tillade mig at tilføie, at Comitæens Medlemmer have noget divergeret i Henseende til deres Anskuelse om, hvad der burde have været optaget i Betænk-